

ved flere Leiligheder have forsøgt, ogsaa paa Statens Vegne, at udføre Foretagender af den Art, og ikke altid med Held, naar de ere gaaede løs paa at indvinde højere Priser. Det er ganske vist, at 70 Rd. synes at være en lav Pris for en Tønde Land af slikt Jordsmøn; men, naar der skal anvendes 30, 40, 50 Rd. paa den for at bringe den til at blive godt, brugbart, dyrefelt Jordsmøn, saa bliver Prisen betydeligt højere. Det forekommer mig, som sagt, at Sagen simpeltvæk staaer saaledes, at de, der interessere sig for Sagen, bør gjøre et Minimumsbud og saa forlange, at Søn, som andre Domatner, bliver sat til Auction. Det er den simple Vej at gaae; den gaae vi med de Gaarde, Staten eier, den vilde vi sandsynligviis komme til at gaae med forskillige af Statens Skove, og den troer jeg ogsaa, man bør gaae med Arresø.

**Ordføreren:** Ja, jeg kan dog ikke undlade at henlede det ærede Things Opmærksomhed paa, at Rigsdagsmanden for Frederiksberg Amts 4de Valgfreds (Nielsen) egentlig har bragt Discussionen hen paa et Punkt, hvor den slet ikke hører hjemme, thi det, hvorfra vi i Udvalget ere gaaede ud, det er et Andragende fra nogle Lodseiere omkring Arresø, som gaaer ud paa følgende: „Vi anholde om“, — saaledes udtale de sig i Andragendet — „at det ærede Thing vil lade dette vort Andragende komme til Forhandling, og at Thinget vil tage saadanne Beslutninger desangaaende, at vi erholde passende Erstatning for de os ved Arresøens Oversvømmelse tilføiede Tab, og at der træffes Foranstaltninger til, at vi fremtidig befries for disse Oversvømmelser og for Tab i Anledning deraf“. Det Spørgsmaal om Arresøens Udtørring foreligger altsaa strengt taget slet ikke.

**Formanden:** Ja, efter den Dplysning, der nu er meddeelt af den ærede Ordfører, er det en Selvfølge, at Discussionen om Arresøens Udtørring slet ikke kan finde Sted. Det ligger i Tingens Natur, som de ærede Medlemmer ville indsee, at jeg kun kjender Sagen saaledes, som den af Udvalget i dets Betænkning er fremstillet; men efter den nu

givne Dplysning maa Spørgsmaalet om Arresøens Udtørring falde bort.

**Alberti:** Da jeg begjærede Ordet, var det blot for at fremhæve, at der efter de fremkomne Actstykker aldeles ikke er nogen som helst Anledning til at reise Spørgsmaalet om Arresøens Udtørring; jeg skal nu ikke videre, efter hvad den ærede Ordfører oplyste, og efter Formandens Bemærkning, gaae ind derpaa. Enhver, der vil see de fremkomne Actstykker efter, vil finde Spørgsmaalet meget simpelt at være det, om Rigsdagen anseer det for billigt, at der bliver givet Erstatning til et stort Antal Lodseiere omkring Arresø eller næsten til alle Lodseierne, som stode til Arresø, paa Grund af, at Vandstanden, idetmindste i visse Aaringer, er saaledes, at de Allesammen lide Tab ved de Oversvømmelser, denne Indsø forvolder. Det er egentlig kun derom Spørgsmaalet dreier sig, og, da der jo vel vil blive stillet et Vædringsforslag i den Anledning til 2den Behandling, saa vil jeg ikke her udtale mig videre, men kun fremhæve, at dette er Sagens egentlige Gjensand.

**J. Nielsen:** Ja, jeg kom ind paa Sagen om Arresøens Udtørring, fordi jeg antog, at disse to Spørgsmaal stode i saa nøje Forbindelse med hinanden, at, naar man tillod, at dette Andragende kom til Indenrigsministeriet, saa vilde derved med det Samme det andet Spørgsmaal komme under Overveelse. Jeg vilde gjerne imødegaae den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) angaaende dette Punkt; men, da Discussionen herom er afbrudt, kan jeg ikke gjøre det.

**L. C. Larsen:** Jeg vil blot i Modsetning til, hvad den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti) har ytret, tillade mig at bemærke, at Sagens Spørgsmaal ikke er det, han har angivet. Naar man vil gjenneengaae Sagens Acter, saa vil man see, at Spørgsmaalet er, om Statskassen skal give Erstatning, fordi den har benyttet sin aldeles utvivlsomme lovlige Ret, og om Staten skal forære sin Vandkraft bort til Beboerne omkring Arresøen. Den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har allerede anvist